GRAMATYKA · ZAIMKI

Zaimki dzierżawcze w angielskim: my czy mine, a friend of mine, its czy it's

Igor Zadrużyński

Opublikowano 19 listopada 2026

O LEKCJI

*W szatni szkolnej po lekcji WF-u leżą dwie jednakowe bluzy. Is this your hoodie? – No, mine is blue. That one's hers. W dwóch krótkich zdaniach są trzy różne słówka dzierżawcze, a po polsku wystarczyłoby jedno „mój" i jedno „jej". Angielski rozróżnia formę, która stoi **przed** rzeczownikiem (my hoodie), od formy, która stoi **zamiast** niego (mine). W tej lekcji poznasz obie, a przy okazji kłopotliwe its i it's.*

SŁOWA KLUCZOWE: Gramatyka, Zaimki

Wersja online z ćwiczeniami i nagraniami wymowy

SPIS TREŚCI

1. My i mine : dwie formy 2
2. „Swój" i części ciała 2
3. A friend of mine 3
4. My own i on my own 3
5. Its czy it's ? I inne pary, które brzmią tak samo 4
Źródła i dalsza lektura 5

To druga lekcja o zaimkach. Pierwsza to zaimki osobowe (*I, me*)[1], następna – zaimki zwrotne (*myself*)[2]. Dzierżawczą formę rzeczownika (*Tom's car*) omawia lekcja Forma dzierżawcza w angielskim[3].

CC BY-NC 4.0 · zadruzynski.com/zaimki-dzierzawcze/

1. *My* i *mine*: dwie formy

OSOBA	PRZED RZECZOWNIKIEM	ZAMIAST RZECZOWNIKA	POLSKI
I	my bag	it's mine	mój, moja, moje
you	your bag	it's yours	twój, wasz
he	his bag	it's his	jego
she	her bag	it's hers	jej
it	its tail	(prawie nieużywane)	jego, jej (o rzeczy, zwierzęciu)
we	our bag	it's ours	nasz
they	their bag	it's theirs	ich

Formę z pierwszej kolumny gramatyki nazywają **przymiotnikiem dzierżawczym** (*possessive adjective*, coraz częściej też *possessive determiner*), bo zawsze towarzyszy rzeczownikowi. Formę z drugiej kolumny – **zaimkiem dzierżawczym** (*possessive pronoun*), bo zastępuje cały rzeczownik.

PRZYKŁADY

- **This is my umbrella. – No, it isn't. It's mine!**
  To mój parasol. – Nie, to mój!
- **Our flat is smaller than theirs.**
  Nasze mieszkanie jest mniejsze niż ich.
- **Whose phone is ringing? – I think it's yours.**
  Czyj telefon dzwoni? – Chyba twój.

Obie formy mają w liczbie mnogiej ten sam kształt: *my bike, my bikes*; *it's mine, they're mine*. Wybór między *his* a *her* zależy od tego, **czyje** coś jest, a nie od rodzaju rzeczy: *his sister* (jego siostra), *her brother* (jej brat).

TYPOWY BŁĄD

✕ ~~This seat is my. Is this pen your's? The house is their.~~

✓ **This seat is mine. Is this pen yours? The house is theirs.**

Gdy po słówku nie ma rzeczownika, potrzebna jest forma z drugiej kolumny. W *yours, hers, ours, theirs* nigdy nie ma apostrofu.

2. „Swój" i części ciała

Po polsku mamy jedno słowo „swój" na wszystkie osoby, a często nie mówimy nic: *złamała rękę, umyj zęby, włóż kurtkę*. Po angielsku przy częściach ciała, ubraniach i rzeczach osobistych stawiamy prawie zawsze przymiotnik dzierżawczy:

CC BY-NC 4.0 · zadruzynski.com/zaimki-dzierzawcze/

PRZYKŁADY

- **She broke her arm playing netball.**
  Złamała rękę, grając w netball.
- **Brush your teeth and put on your pyjamas.**
  Umyj zęby i włóż piżamę.
- **I've lost my keys again.**
  Znowu zgubiłem klucze.
- **They sold their house and moved to Devon.**
  Sprzedali swój dom i przeprowadzili się do Devon.

TYPOWY BŁĄD

✕ ~~He put the hand in the pocket. I washed the hair.~~

✓ **He put his hand in his pocket. I washed my hair.**

Z *the* zdanie brzmi tak, jakby chodziło o jakąś obcą rękę. Wyjątek: po przyimku, gdy wcześniej padła osoba, np. *She took him by the arm* (wzięła go pod rękę), *He was hit on the head.*

3. *A friend of mine*

Po polsku mówimy „mój kolega" także wtedy, gdy mamy wielu kolegów. Po angielsku *my friend* brzmi tak, jakby chodziło o konkretnego, znanego już rozmówcy przyjaciela. Gdy chodzi o jednego z wielu, mówimy *a friend of mine* (dosłownie „przyjaciel z moich") albo *one of my friends*:

PRZYKŁADY

- **A friend of mine works at the Natural History Museum.**
  Jeden mój znajomy pracuje w Muzeum Historii Naturalnej.
- **Is she a cousin of yours?**
  Czy to twoja kuzynka?

Tak samo z imieniem i rzeczownikiem: *a colleague of Tom's* (kolega Toma z pracy). Z *this* albo *that* konstrukcja często wyraża emocje, nieraz irytację: *That dog of yours has been barking all night!*

4. *My own* i *on my own*

Gdy chcemy podkreślić, że coś należy tylko do nas, dodajemy *own* po przymiotniku dzierżawczym. *On my own* znaczy „sam, w pojedynkę".

PRZYKŁADY

- **At last I've got my own room!**
  Nareszcie mam własny pokój!
- **She makes her own bread.**
  Sama piecze chleb.

CC BY-NC 4.0 · zadruzynski.com/zaimki-dzierzawcze/

- **He travelled round Wales on his own.**
  Zwiedzał Walię sam.

Nie mówimy *an own room*; zawsze *my own room* albo *a room of my own*.

5. *Its* czy *it's*? I inne pary, które brzmią tak samo

Apostrof w angielskim ma dwie główne role: oznacza dzierżawczość rzeczownika (*Tom's bike*) albo ściągnięcie, czyli brakującą literę (*it's = it is*). Zaimki dzierżawcze apostrofu nie mają nigdy. Stąd kilka par, które brzmią tak samo, a pisze się je inaczej:

DZIERŻAWCZE (BEZ APOSTROFU)	ŚCIĄGNIĘCIE (Z APOSTROFEM)
The cat licked its paw. *(swoją łapę)*	It's late. *(it is)* It's been fun. *(it has)*
Whose coat is this? *(czyj?)*	Who's that? *(who is)*
Is this your seat? *(twój)*	You're late. *(you are)*
Their car is red. *(ich)*	They're here. *(they are)* – i jeszcze *there* (tam)

Prosty test: jeśli w miejsce słowa da się wstawić *it is* albo *it has*, piszemy *it's*. Jeśli nie – *its*.

CIEKAWOSTKA: APOSTROF WARZYWNIAKA

Błędy z apostrofem robią nie tylko uczniowie. Brytyjczycy mają nawet nazwę na jeden z nich: *greengrocer's apostrophe*, czyli „apostrof warzywniaka". To apostrof wstawiony w zwykłą liczbę mnogą, jak na odręcznych tabliczkach przed sklepami: *apple's* albo *potato's* zamiast *apples, potatoes*. Badacze historii pisowni, Javier Calle-Martín i Marta Pacheco-Franco, ustalili na podstawie zbiorów dawnych angielskich druków, że apostrof dzierżawczy (*the queen's*) upowszechnił się w drukach w drugiej połowie XVII wieku, a w XVIII stał się normą. „Apostrof warzywniaka" też pojawiał się już w XVII wieku, ale rzadko; częstszy stał się dopiero w XX wieku.

DO ZAPAMIĘTANIA

Najważniejsze z tej lekcji

- Przed rzeczownikiem: *my, your, his, her, its, our, their*; zamiast rzeczownika: *mine, yours, his, hers, ours, theirs*.
- *His* czy *her* – zależy od właściciela: *her brother* = jej brat.
- Przy częściach ciała i ubraniach przymiotnik dzierżawczy: *She broke her arm.*
- *A friend of mine* = jeden z moich przyjaciół; *my own room, on my own.*
- Zaimki dzierżawcze bez apostrofu: *its, yours, theirs*; *it's = it is / it has*.

CC BY-NC 4.0 · zadruzynski.com/zaimki-dzierzawcze/

DLA NAUCZYCIELA

Zaimki dzierżawcze świetnie ćwiczy się na „biurze rzeczy znalezionych”: nauczyciel zbiera od uczniów po jednym drobiazgu (klucze, gumka, szalik) do pudełka, a potem wyjmuje rzeczy po kolei i pyta *Whose is this?* Uczniowie odpowiadają *It's mine*, *I think it's hers*, *It isn't his, his is red.* Parę *its* / *it's* można przećwiczyć jako zagadkę: uczniowie dostają zdania na paskach papieru i dokładają apostrof tylko tam, gdzie da się wstawić *it is*.

Źródła i dalsza lektura

- Paciorek J., *Wielka gramatyka języka angielskiego*, Wydawnictwo GREG, Kraków 2024.
- British Council, LearnEnglish, *Possessive pronouns*, https://learnenglish.britishcouncil.org/free-resources/grammar/english-grammar-reference/possessive-pronouns [dostęp: 19.11.2026].
- Calle-Martín J., Pacheco-Franco M., *'The night before beg'd ye queens's pardon and his brother's': the apostrophe in the history of English*, „English Language & Linguistics” 2024, t. 28, nr 2, s. 227–246, https://doi.org/10.1017/S1360674323000552 [dostęp: 19.11.2026].
- Swan M., *Practical English Usage*, wyd. 4, Oxford University Press, Oxford 2016 – hasła o przymiotnikach i zaimkach dzierżawczych, *a friend of mine* i *own*.
- Murphy R., *English Grammar in Use*, wyd. 5, Cambridge University Press, Cambridge 2019 – rozdziały o *my/mine*, *a friend of mine* i *my own*.

Adresy linków z tekstu

1. https://zadruzynski.com/zaimki-osobowe/
2. https://zadruzynski.com/zaimki-zwrotne/
3. https://zadruzynski.com/forma-dzierzawcza/

LICENCJA

© 2026 Igor Zadrużyński. Ten tekst jest udostępniony na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne 4.0 Międzynarodowe (CC BY-NC 4.0). Możesz go kopiować, rozpowszechniać i przerabiać w celach niekomercyjnych pod warunkiem, że podasz autora i adres źródła, dołączysz link do licencji i zaznaczysz, czy wprowadzono zmiany. Przykład poprawnego oznaczenia:

Igor Zadrużyński, *Zaimki dzierżawcze w angielskim: my czy mine, a friend of mine, its czy it's*, zadruzynski.com, https://zadruzynski.com/zaimki-dzierzawcze/, licencja CC BY-NC 4.0

Licencja nie obejmuje cytatów, ilustracji ani innych materiałów pochodzących od innych autorów — obowiązują dla nich ich własne zasady.

Ilustracje, przy których nie podano innego źródła, zostały wygenerowane z pomocą AI.

zadruzynski.com